

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveser, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedeokrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Tudi kulturni boj.

Pa naj še kdo reče, da se pri nas na Kranjskem ne gode prečudne reči! Kakor z našimi notranjskimi vodami, ki se vijejo in vijejo pod zemljo, predno pridejo na dan, tako je tudi z našo slovensko višjo deklinško šolo v Ljubljani. Skoraj bode deset let, da se je v občinskem svetu ljubljanskem naglašala nujna potreba takega izobraževališča. Pametnega-pomisla zoper to ni bilo, niti biti ni moglo, kajti jedino pametno je bilo, prej ko prej misliti na ustanovitev zavoda, kakršnih so si drugi narodi že veliko omislili, ne da bi jih tako živo potrebovali, kakor uprav naš slovenski narod, kateri kaj takega sploh še nima. Kaj bode z našim boljšim ženstvom, ako se naj po poti do boljše in višje izobražbe potika vedno le po zavodih, koder se jim obuja stud do materinega jezika, koder izgubljajo pod pramišljenim pritiskom zadnjo betvico domovinske zavesti? Kakšne bodo to žene, kakšne odgojateljice kakšnega našega naraščaja? Misel na zavod, ki bi popolnjeval ljudsko šolsko omiko naše ženske mladine, na takšen zavod na domačih tleh in pod domačim vodstvom, ta misel je morala priti in presiniti vse slovenske kroge, kakor hitro je zavladovalo načelo, da Slovenci moremo in moramo le iz sebe nekaj postati. Ali kdo bi se bil zanesel, da bomo skoraj deset let imeli to vprašanje nerešeno od tistih dob, ko se je bila že inicijativa poprijela, namreč ob praznovanju štiridesetletnice preslavnega vladanja našega presvetlega cesarja? In kar je najbolj žalostno pri tem, je to, da stvar ni šla naprej, čeprav jo je dobrotna usoda podpirala, kakor nam malokaj podpira!

Skoraj deset let je tega, da nam je mecen naš, gospod Gorup, za isto šolo prepustil od stare deželne bolnice prostora, več nega treba in da je za ustanove v prid gotovemu obiskovanju tega zavoda odločil celih petdeset tisočakov goldinarjev. Povsod drugje bi bili vsi z obema rokama poprijeli za darilo, katero zavodu polaga tako sigurno temelj, povsod drugje, pravimo, razum na Kranjskem! Tu pa je najprvo dežela odklanjala čast, da bi ustanovila na tako ugodni podlagi slovensko višjo deklinško šolo. V deželnem zboru se je našla večina,

katera je pod raznimi pretvezami z negami teptala Gorupov dobri namen. Dotične debate v letih 1889 in 1890. so najžalostnejši pojavi deželnega parlamentarstva! Klerikalna stranka se še ni kmalu tako grdo obnašala, kakor baš pri tej priliki, ko je šlo za to, da bi dežela ustanovila, odnosno podpirala višjo deklinško šolo! Da bi se to, od vsega inteligentnega slovenstva zaželeno izobraževališče preprečilo, šli so klerikalci ter v samostanu ljubljanskih Ursulink hipoma osnovali tudi nekaj „višjega“ namreč gospodinjstvo šolo, katera je celo tedanjemu deželnemu odboru nekaj časa imponirala. Kako izvrsten je bil ta zavod, vemo danes, ker smo dočakali, da je vzlic letni deželni podpori nekega lepega dne zmrznil in svojo ponosno glavo na tla položil. Da bi gospodu Gorupu in slovenskemu narodu, obrezuspešil višjo deklinško šolo, prišel je sam knezoškof Jakob s ponudbo pred deželni zbor, da on, Jakob, kupi staro deželno bolnico, za katero se je bil tako munificentno dve leti poprej oglašil Josip Gorup. In ravno tedaj, v seji dne 25. novembra 1890. leta je bil pravi čas, da so klerikalci, na čelu jim pokojni Klun, snedli svojo besedo, katero so prej bili dali za to, da bode Ljubljana dobivala za vzdrževanje višje deklinške šole s slovenskim učnim jezikom tretjino letnih stroškov od dežele. In ta beseda je ostala snedena do današnjega dne, ker je še danes istina, da tej šoli od dežele še nikaka podpora ni zagotovljena.

Bodi Bogu hvala, da je imela višja deklinška šola vedno varno zavetje v ljubljanskem občinskem svetu. Gotovo je, da bi brez tega v resnici narodnega in naprednega zastopa znabiti se desetletja čakali na uresničenje te ideje in s tem na narodni ženski naraščaj v boljših krogih. Ako šola še danes ni pod streho, to ni njegova krivda. Že l. 1890. jo je sklenil, pričakujoč deželne podpore. Uvidel je pa, da z golim načelom in zanašanjem na druge ne pride dalje ter je zato dne 26. oktobra 1894. leta sklenil vse podrobnosti za „Fran Josipovo višjo deklinško šolo“ z namenom, da se otvori s šolskim letom 1895/96 in popolna pokaže baš za petdesetletnico cesarjevega vladanja. Tudi ta nadeja se ni izpolnila in zakaj ne, to smo čuli ta teden v občinskem svetu iz ust podžupana dra. viteza Bleiweisa.

Celih 15 mesecev se je ta stvar zopet vlekla po tomunih c. kr. deželnega šolskega sveta. Istina, prečudna skrb za višji šolski zavod v deželnem šolskem svetu, če se pomisli, s kakšno energijo se teži in sili na otvoritev najmanjših ljudskih šol v pozabljenem gorskem zakotju! Pa znane so sape, katere zadržujejo rast cvetice, ki je vsemu razumnemu slovenskemu svetu na srcu. Baš to poslednje mora biti zadržek, baš to veže klerikalne in vladne člane deželnega šolskega sveta v opozicijo proti deklinški šoli. Klerikalni omejenosti se ne čulimo, pač pa onim, ki zastopajo vladno. Vlada, ki ne pospešuje šolstva, vlada, ki ne podpira občine na takšno stran, ta obujati mora splošno pozornost, to pa tem bolj, ko gre za višjo šolo, katera hoče biti viden in vedec spomenik lojalnosti deželanov ter cellega naroda. To so res čuda v našem kulturnem boju!

V Ljubljani, 25. julija.

Avstroogerska pogodba. Ogerska vlada že pripravlja javno mnenje na povznanje kvote. Najprej so dopisniki tujih listov iz vladnega tabora dobili nalog, da pišejo v tem smislu. Stvar se je začela jako zvito. Najprej hvalo pojo madjarski razstavi in napredku Madjarov poslednjih trideset let, potem pa preidejo na to, da se povišanje kvote ne bode moglo odrekati, ker je razstava tako sijajno pokazala narodnogospodarski razvoj Ogerske. Ape-luje se torej nekako na madjarski ponos. Sicer se pa iz tega še ne sme sklepati, da je naša državna polovica dosegla kdo zna kak uspeh, ako bodo Ogrci nekaj milijonov več donasali k skupnim državnim stroškom. Pogodba z Ogersko obsega celo vrsto posamičnih pogodb, ki vse segajo daleč v narodno gospodarstvo. Govori se, da glede kvote Madjari le zaradi tega prijenjajo, ker se jim je posrečilo v drugih ozirih doseči še mnogo večje ugodnosti. Upora pa v drugih stvareh ne bode od avstrijske strani tako velicega, ker te koristi niso tako očitne, kakor je kvotno razmerje.

Budimpeštanska razstava in Hrvati. Nekaj Hrvatov se je udeležilo razstave in tudi nekaj hrvaških obiskovalcev je bilo došlo v Budimpešto. Udeležitelji razstave so največ židje, kateri seveda nimajo nobenega smisla za hrvatsko samostojnost.

Listek.

Katoliške ledice.

(Črtice iz bodočnosti.)

Dejanje se vrši v restavraciji „pri treh čudežih“. Natakarka stojita pri buffetu in snažita nože in vilice.

Osebe:

Gost. — Natakarka. — Natakarski vajenec Pepček.

Gost (vstopi).

Natakarka: Hvaljen — e —! ... Klanjam se! Dober večer! Sluga ponižen! (Mu pomaga sleči vrhno suknjo; Pepček vzame gostu klobuk in palico iz rok in poskuša, če bi bila palica zanj primerna.)

Gost (sede).

Natakarka (ogleduje gosta z vseh strani, zase): Hvaljen ... sem rekel, pa mi še odgovori ni ...

Pepček (tiho natakarku): Slišite ... Hvaljen ... ste rekli, pa še odgovoril ni. To je gotovo kak liberalac.

Natakarka (tiho). To vem sam! (Stopi k mizi in briše z brisalko, da padejo vse drobtinice gostu na hlače.) Izvolite zajutrkovati?

Gost: Kaj pa je dobiti?

Natakarka: Zrezek, rostbeef, telečjo pečenko ...

Pepček: Prosim, kaj želite piti?

Natakarka: Svinjsko pečenko, golaš, ledice ...

Pepček: Prosim, kaj želite piti?

Gost: Ali so ledice že gotove?

Natakarka (pogleda gosta zaničljivo): Seveda!

Gost: Prinesite mi torej ...

Pepček (nestrpno): Prosim, kaj želite piti?

Gost: Koj! ... (Pepček gre v zadnji kot restavracije.) Prinesite mi porcijo ledic.

Natakarka: Koj! ... (Steče v kuhinjo)

Gost: Pst! ... Čašo piva ...

Pepček (se ne makne iz kota, porogljivo): Pst! Pst!

Gost (potrka na kozarec) ... Natakarka! ...

Prinesite mi čašo piva!

Pepček (se ne makne): Že prav!

Gost (potrka novič): Čašo piva hočem! ...

Pepček (zdirja k njemu): Prosim, saj sem že tu. (Vzame čašo in jo ogleduje z vseh strani.)

Gost: Kaj pa delate?

Pepček (porogljivo): Gledam, če niste čaše ubili, ker ste toliko trkali.

Gost: Prinesite mi torej čašo piva:

Pepček (se vrne v svoj kot.)

(Dolga pavza.)

Gost (nestrpljivo zase): Tu je pa že vražje dolgo čakati na vsako stvar, jaz pa sem tako lačen, da bi celega vola snedel.

(Dolga pavza.)

Pepček (v svojem kotu): Le čakaj, vražji liberalac. Zdaj mej mašo ne boš pil in jedel.

Gost (potrka na čašo.)

Pepček (se dela, kakor da ni slišal in se smeje skrivaj.)

(Dolga pavza.)

Gost (vzame resignirano zemljico in jo je.) Suha je, suha, kakor da leži tu še od prvega katoliškega shoda.

(Dolga pavza.)

Natakarka (pridrvi brez sape, suče v jedni roki jedilni list, v drugi brisalko in svinčnik)

Gost: No, kaj pa je z ledicami?

Natakarka: Obžalujem! — Ledic ni več! (Dene jedilni list na mizo in prečrta ledice)

Gost: Kaj pa imate torej pripravljenega?

Natakarka: Rostbeef ... golaš ... jetra ...

Gost: Kaj je pa to, da ne dobim piva?

Natakarka (zakliče): Pepček, čašo piva!

Gost: Prinesite mi torej porcijo rostbeefa.

Seveda se je našlo tudi nekaj Hrvatov, ki so se hoteli pobahati s svojimi izdelki in pridelki v Budimpešti. Pri vsakem narodu je nekaj ljudij, katerim je več na lastni koristi, nego na narodni časti. Obiskovalci so se v Budimpešto največ vozili na vladne stroške. Čadno bi pač bilo, če bi se na Hrvaškem ne našlo nekaj sto ljudij, ki na državne stroške radi gredo v Budimpešto past svojo radovednost. Budimpeštanski listi pa iz tega sklepajo, da Hrvate v Budimpešto nekaj vleče, da nobena sila ne more v Hrvatih uničiti čuvstva, da Hrvatska v državnem oziru spada k Ogerski. V Budimpešti menda ne vedó ali le nočejo vedeti, kako umetno je narejeno to čuvstvo.

Srbija in ogerska razstava. Sedaj, ko se je Srbija z Ogrji sporazumela o izvažanju prašičev, misli se tudi oficijelno udeležiti ogerske razstave. V kratkem pride v Budimpešto posebna komisija z srbskim poslanikom na Dunaju, Simičem, na čelu, da uradno obišče in proučava razstavo. V Budimpešti so seveda tega veseli, ker se svet za njih razstavo tako malo zanima. Ta prihod Srbov pa ni povse prostovoljen, temveč Madjari so, kakor se govori, zahtevali oficijelni obisk razstave pri pogajanjih o odprtju meje za srbske prašiče. Tudi ni pričakovati, da bi tej komisiji sledil kak znaten obisk razstave iz Srbije. K večjemu utegne nekaj vladnih privržencev jedenkrat priti s posebnim vlakom na državne stroške. Simpatij pa v Srbiji Madjari nimajo sedaj nič več, kakor so jih imeli poprej. Srbi imajo v dobrem spominu, kako Madjari ravnavo s srbsko narodnostjo na Ogerskem.

Vstaja na Kreti. Grški listi zahtevajo, da vlada pošlje na Kreto več vojnih ladij. Turška prevzetnost se bode baš nekoliko pomanjšala, ako bodo videli prihod vojnih ladij. Ugovarjati pa odpošiljatvi grških vojnih ladij nikdo ne more, ker je na Kreti mnogo grških podložnikov, katere varovati ima Grška pravica in dolžnost. Grški listi jako hvalijo avstrijskega konzula v Kaneji, da se pogumno poteguje za kristijane, kakor noben drug. Z lastno nevarnostjo je rešil več kristijanskih žensk in otrok, da jih niso pobili Turki. Z nenavadno odločnostjo je nastopil proti vojaškemu poveljniku Abdula-paši in tako preprečil večje klanje v Kaneji. Vojaški poveljnik se je začel bati, češ, konzul bi z menoj tako odločno ne govoril, da za njim ne stojé avstrijski bajoneti in topovi. Grški listi pišejo, da ostane postopanje avstrijskega konzula nepozabljivo v zgodovini in mu morajo biti hvaležni vsi kretčanski kristijani.

Kitajci in Japonci. Odnosaji mej Kitajem in Japonom so se znatno izboljšali. Te dni se je sklenila mej njimi trgovska pogodba na podlagi lani sklenjene mirovne pogodbe. Po tej trgovski pogodbi se dovoljujejo Japoncem na Kitajskem vse pravice v trgovskem oziru, ki bi se dovolile kaki drugi državi. Japan pa ne dovoljuje Kitajcem v svojih deželah tacihih pravic. Japoncem se tudi priznava, da smejo snovati na Kitajskem vsakovrstna podjetja, od katerih pa vendar morajo plačevati davek. S to pogodbo si je šele Japonska zagotovila uspeh lanske vojne. Japonci pa dobro vedó, da njih postojanke v Kitaju še niso utrjene, in zatorej tudi pomnožujejo vojne sile. V ladijodelnicah se baš sedaj

Natakar: Obžalujem, ga ni več! (Prečrta rostbeef na jedilnem listu.)

Gost: Ali pa golaš.

Natakar: Obžalujem (Prečrta golaš.)

Gost: Pa jetra.

Natakar: So tudi že pošle (Črta.)

Pepček (pridirja): Plačati! Hitro! Duhovni gospod hoče plačati!

Natakar: Oprostite! (Oditi.)

Gost (Pepčku): Slišite! Kje je pa pivo?

Pepček (ravnodušno): Koj, koj! (Odide.)
(Dolga pavza.)

Gost: Zdaj mi pa že preseda. (Dane desetico na mizo in se obleče. Natakarja ga gledata pri polodprtih vratih.)

Gost (pogleda na uro): Že deset proč in jaz še nisem nič zavžil. (Odide.)

Natakarja (gledata posmehuje se za njim).

Pepček: Srečno pot! Da boš prihodnjič vedel, kaj se odgovori, če se kdo pozdravi s „hvaljen“.

Natakar (vzame desetico in jo da Pepčku): Tu imaš! Dobro si se držal! Hvala Bogu, k nam zahajajo duhovni gospodje in dokler je teh kaj, lahko pogrešamo takih liberalcev in brezvercev.

izdeluje mnogo vojnih ladij. Iz vsega je vidno, da Japonci nameravajo polagoma vso evropsko trgovino izriniti iz Vzhodne Azije.

Sleparstvo duhovnika Jerama v Ameriki.

Obljubili smo, da priobčimo nekaj odstavkov iz raznih izjav „Glasa Naroda“. Ta vrli list je iz začetka podpiral Jeramova prizadevanja, a ko se je urednik g. Fr. Sakser prepričal, da je Jeram slepar, je takoj odločno nastopil proti njemu.

Tako piše uredništvo tega lista v števil. 26. „Glasa Naroda“:

„Vsled izrečene zahteve več rojakov po raznih državah smo bili moralčno prisiljeni priobčiti dopise, ki se nikako pohvalno ne izrekajo o slovenski naselbini v Eden Valley, Cal.; mnogo dopisov pa niti priobčili nismo. Odobravalo se je naše odkrito postopanje celo iz San Franciska in reklo: res je tako in še vse drugače! Dobili smo pa tudi brzojav od gosp. P. J. Jerama, ki je pa po ameriškem pravu, kakor smo se osvedočili tudi pri izvrstnih pravniki, uprav smešen, ali pa le golo pretenje, da nas bode tožil, ako ne preključimo, kar smo pisali. Ali ustreči temu ne moremo na noben način; vsi dopisniki nastopijo prisego in dokažejo ž njo, kaj so pisali. Mi znamo pri sodnji še kaj več povedati, nego gospoda misli, da vemo. Dalje smo dobili pismo od predsednika in tajnika naselbine, da nas bode Sullivan and Sullivan tožil in materijelno škodoval. Mi pravimo na vse to: slobodno! Iz našega naroda se namerava napraviti prave sužnje in ameriškanske bajtarje za njih denar in to v lepi dobi življenja, ko si lahko kaj prislužijo, ako varčujejo, na koloniji z 10 akri in bajto pa ne bodo nikdar nič imeli, to lahko vsakemu zdrava pamet pove. Kako tožijo farmerji, ki imajo na stotine akrov dobre zemlje, kaj hoče pa bajtar z 10 orali in 50 milj daleč od železnice? Ali hvala Bogu, rojaki, godé se čudeži, Mojzes je Izraelcem iz skale vodo pridobil, ko bi imeli poginiti žeje, v „rajski dolini“ so pa našli „zlato“, to bode pa res dobro, posebno ko imamo zlato veljavo, v državnih zakladih pa zlata vedno manjka! Ali ni to zlato navadni ameriškanski „boom“? Dobili smo pa tudi pismo, katero govori o mali revoluciji: „Na sv. Rešnjega Telesa dan je naselnikom notar Thomas prinesel v podpis društvene postave, katero pa ni hotel nobeden podpisati, ker so tako narejene, da mora vsak član naselbine biti 50 let v koloniji, seveda za sužnja. O 10 akrih in o lumberju za hišo delati pa ni v njih ne duha ne sluha. Sladkorja nimamo že tri dni ne praha! Vreme imamo lepo, toplo, pota so precej urejena za izlet iz rajske doline po širni Ameriki. Od koncem maja je odšlo še šest fantov iz naselbine, sedaj se jih pa še več napravlja čez hribe in to neka cela družina. Ubogi narod!“

V št. 27. je priobčil g. Anton Murnik, poštar v Carey Cal., naslednji dopis:

„Močno zaželena žaga, o kateri se je toliko bahalo in o kateri se nekateri niso sramovali pisariti najgrje laži, je vendar jedenkrat tukaj! Kdaj bode sestavljena in kdaj bode rezala, je drugo vprašanje, ker vse skupaj je le staro kolesovje in se je še bati, da se pri prvem poskusu kaj polomi, ali celo od delavcev kdo ponesreči (kaj briga to Jerama!), jedno kolo se je baje že polomilo. Vsi naselniki smo izrekli, da bi se kupila nova žaga, ker stane le malo več nego stara, imeli bi pa z novo desetkrat tolike vredne prednosti kakor bi znašala višja cena. Toda naš gospodar je sklenil drugače, kaj mu je bil navod k temu koraku, razvidilo se bode kmalu. Odkar obstoji naselbina je zapustilo kakih 30 mož našo sredo, pač najbolj zanesljivo znamenje naselniškega stanja. Ostali se pa nahajamo v kaj žalostnem položaju; nezadovoljnost nekaterih prikripela je skoraj do obupnosti, tembolj, ker si siromaki nič pomagati ne morejo. Splošna je nezadovoljnost z naselniškim gospodarstvom; despotizem vlada v taki meri, da smo kot sužnji v starodavnih časih. Človeku se milo vidi, na kak način troši absolutni gospodar naše krvavo zaslužene novce in kako zginjajo s tolikim naporom skupaj zloženi tisočaki! Gospodarjevi briči pa ne samo zapovedujejo kaj in koliko smemo jesti, temuč po svetu pisarijo baharije prve vrste in nesramne laži, naše poštene žene pa zmerjajo s k... . Naša stanovanja niso nič boljša, nego za živino in le gorje bolnim, ki morajo bivati v tacihih bajtah. Po štiri in še več družin prebivajo pod jedno streho (kakor cigani) in se je resno bati, da ne bi v neznosni vročini vzbruhnili kaka nalezljiva bolezen, česar nas Bog obvaruj. Naša hrana je jako uborna, da odločno trdim, da slabše hrane nimajo delavci nikjer v Združenih državah. (Mogoče celo v Sing Sing ne!) Kruha in mesa že še imamo, kave in sladkorja le redkokrat kaj malega dobimo; krompir, fižol, riž, ješprenj, jajca, surovo maslo, ajdove ali koruzne moke, petrolej, solatno olje itd. bi pa zastoj iskal po naselbini. (V „hotelu“ je mogoče to dobiti.) Zadnji čas imamo vsaj nekaj mleka, poprej ga pa niti za mala deca in bolnike ni bilo dovolj. Čuditi se je le, da pri vsem tem naši ljudje marljivo in potrpežljivo delajo, akopram dobro vedo, da na kako plačo še mislijo ni. Položaj je postal na naselbini zadnji čas neznosen. Naselniki že tri mesece glasno in resno zahtevamo seje, da bi se vendar jedenkrat vse denarne in gospodarske stvari

uredile; treba je tudi, da že jedenkrat dobimo naše delnice za zdavnej uložene novce; pravil ali postav tudi še nimamo, čemu neki? Saj bi pri samovladarstvu itak bila le ironija. Toda naš predsednik noče seje, vsaj sedaj še ne, odpraviti hoče poprej vse neljube mu elemente iz naselbine. Da, potem bode seja, toda vršila se bode, kakor bo diktiral predsednik. (Vlekel bode za vrstico, kimovci pa pritrdjevali kakor leseni, nemi pojaci). Uhogi naselniki potem, še bolj ubogi pa naši otroci (če bo namreč še kateri tukaj ostal), komaj po imenu bodo poznali vsakemu Amerikancu najsladkejšo in najlepšo donečo besedo: „Freedom and Liberty“. Kdo bode neki potem zastopal interese in zagovarjal pravice odstotnih delničarjev? Vsaj jih je vendar na stotine, za njihove terjatve se pa že sedaj ves naselniški odbor s predsednikom vred, ravno toliko zmeni, kakor za lanski sneg. Pismo inkorporacije glasi se, da v naselbino vloženo premoženje mora ostati nedotakljivo celih petdeset let! (Kaj so pa preje rekli, ko je narod na lepe besede dolarje zlagal? Ali ne: Denar bode dobil vsakdo nazaj, kadar ga bode zahteval. Uredn.) No to je bilo celo v prahu pokornim in slineližečim odbornikom vendar le preveč. Podpredsednik se je najbolj možato upiral podpisati sramotno izdajalako pismo, toda na povelje diktatorja so vsi podpisali! Sramota! Škandal! Šel je tedaj naš s žuljevo roko težko zasluženi denar v nenasiljivo žrelo in celih 50 let prodani so naši ubogi rojaki v sužnost! S tem pa ni samo do temelja omajano stališče naše, s tolikim naporom ustanovljene naselbine, ampak gotovi propad bo sledil prej ali slej, ker v naših državah tako podjetje brez prostosti obstati ne more. Ako se pa kuje v spone razvoj, opešati morajo kmalu tudi telesne moči, tem preje ako moralčno stanje nima temeljite podlage. Kakor je vzajemna požrtvovalnost omogočila ustanovitev naselbine, tako tudi le vzajemno postopanje vseh delničarjev lahko še reši njih premoženje. Težko delo bo pa vsejedno, ker smo raztreseni po raznih državah, pa tudi zato, ker so nekateri rojaki preveč zaspani.“

V istem listu je natisnjen naslednji dopis:

„Kranjski Janez išče dela po Ameriki! Ušel je iz sužnosti ameriškega grajščaka g. P. Jerama, kupil je več delnic in vsega skupaj zapravil 400 dolarjev! Mislil sem do jeseni ostati na naselbini, pa sem se bal, da bi me grajščak g. Jeram ustrelil, saj jednega je že v koleno, revolver pa on in njegovi klesceplanci vedno pri sebi nosijo. Po službi božji je povedal, da bode vsega ustrelil, kdor ga bo špotal, da nas je tako „lepo“ na led speljal in spravil ob krvavo zasluženi denar. Nekteri hlineži, odborniki pa pomagajo temu krutemu grajščaku po državah lagati in so v tem spretno podučeni. Obdelane zemlje je komaj 500 akrov, a razupili so 3500 akrov! Ne mislite rojaki, da dá, kar bi imel dati, dela se pravega grajščaka, vsi drugi so ali njegovi priganjači in briči, ali pa navadni beli sužnji. Prosili smo vsak za svojih obljubljenih in plačanih 10 akrov zemlje, a on nam je rekel: „Nič drugega vam ne bodem dal kakor les za hišo in nekoliko vrtnica za solato“. Vprašali smo ga s čem bodedo živeli? On nam je pa rekel: „Kure bodedo redili (za njega?), jajca prodajali, pa golobe redili, čebele imeli in med prodajali“. Lep „trost“! Ko smo pa denar zahtevali, je kričal: „Iz zemlje ga škoplajte!“ Potem nam je prišel obečati strašen brič, še lastnina države, da bodedo tam dobili tistih 10 akrov. Čital sem tudi sedaj, da bode smel vsak vzeti 1, 2, 3 ali makari 20 akrov, seveda od onega groznega hriba, da je človeka strah nanj pogledati. Ali je to postopanje pošteno za naš krevati denar, ali zamore imeti ta naselbina blagoslov Božji, ko so nas na tak prekanjen način preslepili za denar, naše prejšnje službe? Nikdar ne. Sklavavečim srcem k Bogu kličem za pomoč, ker sem ob vse. — Nesrečen Kranjski Janez, bivši Jeramov suženj.“

Slovansko Sokolstvo.

Izlet v Razdrto. Naprošeni smo, še jedenkrat opozoriti ljubljanske Sokole, namenjene na izlet v Razdrto, da se naj zbere jutri ob polu 6. uri zjutraj na južnem kolodvoru, od koder se odpelje deputacija z hrzovlakom v Postojno točno ob 6. uri. „Gorenjski Sokol“. Iz Kranja se nam piše: Ni dolgo temu, kar se je preporodilo telovadno društvo „Gorenjski Sokol“, a že smelo rečem: danes stoji to društvo na trdnih tleh, — na skali. Sprva se je obče mislilo: zanj ni naš kraj, zanj ni kranjsko prebivalstvo sploh, kajti tekom let se je v tretje že dvignil iz svojega gnezda in dvakrat omagal, dvakrat so ga položili na njegovo prejšnje mesto z besedami: čakaj boljših časov! A tudi v tretje je nekako bojazljivo vzpenjal svoje peruti, in glej, prišlo je res drugo vreme, boljši časi — naš Sokol je postal krepak in bister, ter krenil v pravo smer. Oglašajo se ne le udje v dobi mladeniški, čvrsti in ognjeni, ampak tudi sivolasi, častitljivi starčki, kajti navdušeni so, ko vidijo ponosno korakati Sokole v lepi društveni obleki. A ne le oprava, navdušuje jih ta disciplina, točnost in gotovost pri nastopu, za kar gre vsa čast četovodji. Najsijajnejši dokaz je pa ta, da je v enem dnevu pristopilo 25 novih udov izmeji meščanov. Glavna točka je, kakor vsakemu jednaku društvu —

➡ Dalje v prilogi. ➡

telovadba. Res je nekako težka stvar, ako ni pri takem društvu vsaj nekaj dobro izvežbanih telovadcev, a vendar že isto veselje do dobre stvari, kakor se sedaj resno pri nas kaže, premaga ko- nečno tudi to težavo. Ako ne gre hitro, gre vsaj počasi, da le gre, zato se pa gojé toliko bolj pridno — proste vaje. Vsak drugi večer zbere se povprečno do 30 telovadcev v telovadnici in telo- vadijo z veseljem in vztrajnostjo do pozne ure. In še več bi jih bilo, da bi le imeli prostora v njej. Pripravljajo se za skupno telovadbo dne 9. avgusta t. l. ob priliki prihoda ljubljanskega „Sokola“ v naše mesto in da ga dostojno vzprejemo, vsaj ravno ta je največ pripomogel sedanjemu stališču „Gorenjskega Sokola“, kajti ne le, da je daroval precej telovadnega orodja, da je prihitel vedno in v vsakem obziru z dobrimi nasveti na pomoč, ampak pošilja vsako nedeljo in druge dneve svoje predtelovadce in telovadce v Kranj, kateri se žrt- vujejo gmotno in duševno, da ponče najmlajšega „Sokola“ v telovadbi. Ali ne bi bilo vse to zahte- vati tudi od svojega lastnega brata — preveč? Vsa čast!

„Ruh vzdělávací v českém Sokolstvu.“ Poročali smo že, da je sklenil občni zbor Češke Sokolske Zveze v povzdigo narodne izobrazbe pri- rejati javna predavanja in ustanoviti ljudske knjiž- nice. V izvršitev tega sklepa se je sestavil odbor, na čegar čelu stoji znani sokolski pisatelj J. Klenka, dr. J. Scheiner und K. Vaniček. Na predlog tega odbora je Zvezin odbor sklenil nastopno: V vseh mestih naj se potrebno ukrene, da se ustanove občne ljudske knjižnice, pri čemur naj bi sodelovala tudi druga društva. Sokolska društva naj s svo- jimi knjižnicami postavijo temelj tem knjižnicam. V večjih obrtnih mestih, kjer ne zadostuje jedna sama knjižnica, dalje v mestih, ki so v narodnem oziru izpostavljeni nevarnostim, kjer ni tal za ustanovitve občnih ljudskih knjižnic, naj imajo knjižnice sokolska društva v svojem varstvu. Da se izvede ta sklep, treba je pred vsem sokolskih knjižnic se tičočih statističnih podatkov. Zategadelj je Zveza na dr. Scheinerjev predlog sokolskim dru- štvom razposlala sledeča vprašanja: 1. Ali ima društvo zabavno-poučno knjižnico. 2. Koliko del in zvezkov šteje knjižnica. 3. Koliko knjig se je iz- posodilo preteklo leto. 4. Ali je v mestu še kaka druga knjižnica, društvena ali občna. 5. Ali bi se v mestu mogla ustanoviti občna ljudska knjižnica, zlasti če je to mogoče pod varstvom sokolskega društva. 6. Ali je treba društvu za ustanovitev knjižnice pomoči drugih društev. 7. Kakšnih knjig bi bilo največ treba.

Velika češka vsenarodna slavnost bo dne 14., 15. in 16. avgusta v Podjebradih. Odkril se bo namreč spomenik češkega kralja Jurija Podje- bradskega. Jurij Podjebradski je bil eden najslav- nejših čeških kraljev, ki je moč in vzlet duba (če) z bistrim umom: jedini, kateremu se je po- srečilo v oni dobi utrditi zavest narodne jednot- nosti. Kot kralj miru in pravi kralj svojega ljud- stva je povzdignil češki narod na vrhunec slave. Slavnost sama ima poleg zunanega sijaja globok notranji pomen: „Jurija Podjebradskega večer“, predavanja, velika sokolska slavnost, ljudski tabor, na katerem govori državni in deželni poslanec dr. Herold, brošura, ki govori o pomenu Jurija Podjebradskega: vse se je storilo, kar bi pripo- moglo k pravemu spoznanju velikega kralja in imelo trajno notranjo vrednost. Misel, postaviti Juriju Podjebradskemu spomenik, je sprožil podje- bradski Sokol“ in tudi največ pripomogel v njeno ureditve.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. julija.

— („Sodoma in Gomorrha.“) Glavno gla- silo dunajskih protisemitov je nedavno tega priobčilo pod gorenjim naslovom vrsto člankov, v katerih je bilo pojasnjeno, kaka korupcija vlada v nekaterih krogih in kako bujno cvete nepotizem v naši državi. A kaže se, da protekcija ne vlada samo v dunajskih krogih, da je tudi v naši kronovini velikega pomena pri oddajanju služb. Dunajska „Reichspost“ je te dni priobčila jako zanimiv dopis iz Ljubljane. Pričako- vali smo, da se na ta dopis odzove uradni list, zakaj, kar je „Reichsposta“ pisala, to so tako hude dolžitve, da bi se morale zavrniti, ako bi ne bile resnične. Uradni list pa molči kakor grob, dasi ga je „Slovenec“ sinoči na ta dopis opozoril, in s tem molčanjem priznava resničnost navedeb v dunaj- skem listu. Pridržuje si pravico, da o tej dogodbi, na katero se nanaša dopis, izpregovorimo kaj več, prijavljamo iz dopisa bistvene točke: Na podlagi Najvišje določbe ddto. 15. junija 1895. leta za direktno davkarsko službo se je ustanovilo več služb IX., X. in XI. razreda. Odlok c. kr. finančnega ministerstva od 29. decembra 1895, šte. 37.610, naravnost pri tem naglašja, da se morajo te službe oddati po merilu stanovske vrste in usposobljenosti. Kakor znano, so razmere v avanziranju pri davkar- stvu kakor le mogoče žalostne in lahko je umeti,

da se je Najvišja določba pozdravila z veseljem. Toda uradniki so bili iznenadeni, ko so se izvršila prva imenovanja. Od dveh uradnikov, katera sta bila pomaknjena v IX. razred, je prvi preskočil 3, drugi 16, reci: šestnajst prednikov. Le-ta je imel pred petimi leti tudi to „protekcijo“, da je preskočil ravno toliko marljivih in vrlih kolegov. Od davkar- skih adjunktov, ki so istodobno bili povzdignjeni v X. razred kot oficijali, je prvi preskočil 7, drugi 8, tretji celo 20 prednikov. Zadnji je kot referent v „zidavskih zadevah“ posebno daleč prišel, da je po komaj dveletni službi „za poskušnjo“ in treh letih službe pri vojakihi l. 1894 postal adjunkt in bil 1896 povzdignjen v oficijala. Ali pride še boljše. Izmed praktikantov, ki so bili povikšani v adjunkte, preskočil je eden 8 tovarišev starejših po vrsti, in neki podčastnik, ki niti pravice ni imel do službe, celo 30 pred seboj. Ta gospod, kateri je že preko- račil 42. leto starosti svoje, je bil odpuščen vkljub dvanajsetletni vojaški službi ne s certifikatom, nego s penzijonom invalidskim. Marljivi delavci s 5 do 6 službinskimi leti, so se kar lepo na stran potisnili na ljubo temu protežirancu. In ti lahko leta in leta naprej zvesto in marljivo v državni službi delajo, dokler bodo milost dobili v očeh personalnega po- ročevalca, gospoda finančnega svetnika Jennyja. Ko bi cela stvar ne bila prežalostna, pisala bi se satira o takih — razmerah. Ta stvar je prerena in ni nam treba kazati na nasledke takega protekcijskega gospodarstva. Uradniki ne zahtevajo protekcije — zahtevajo le pravičnosti.

— (**Stavbena kronika.**) Pred meseci in tedni pričete stavbe se bližajo polagoma svoji dovršitvi, in kronika zadnjih 14 dnij ni na številu skoraj prav nič narasla. Pa, če bodo „pasji dnevi“ upri- zarjali tudi zanjeprej v ozračji dosledno sleherni dan tak „bombardement“, kakor so ga te dni, potem bo novembski termin selilne dōbe imel ta „finale“, da bode marsikdo rad ali nerad ustanovil si svojo „rezidenco“ v Vodmatu, na Martinovi cesti, tam doli na Spodnjih Poljanah ali pa tam gori na „Gmajni“, mesto da bi iskal zavetja v letošnjo jesen dodelanih novih hišah. Pretekle dni demolirali so vogelno hišo v Cerkvenih ulicah, oziroma poleg ceste v Mestni log; pri sv. Jakoba cerkvi podrli so ravnokar do tal stranski vhodni trakt, na čegar mestu bode stal novi zvonik. V Špitalskih ulicah je pričela kopati začetkom tega tedna kranjska stavbinska družba temelj Schreyerjevi hiši; istotako se koplje zdaj na Starem trgu temelj Bartlovi in Blasnikovi hiši. Pri nunskem samostanu podrli so desni del arkad in tem sledijo ostali poškodovani deli. Pri stolni cerkvi je prenovljenje od zunaj z malo izjemo dovršeno, le še malo železno ograjo pritrdijo prihodaji teden krog podstrešnega zidu obeh zvonikov. Stolna cerkev in zvonika dobila sta vsled te prenovitve kaj ukusno lice, zlasti pri kazališču ure je vse jako fino iz- vršeno. Poprave pri ostalih cerkvah in nekaterih hišah bodo to jesen tudi večinoma dodelane.

— (**Mestno mesnico na Poljanskem na- sipu**) so te dni podrl; dotični prostor se več ne zazida. Jednaka usoda zadene kmalu tudi na na- sprotni strani stoječo staro zidano kolibo, kjer se nabaja zdaj še shranjeno razno orodje gasilnega društva.

— (**„Kepa“ v korist Ljubljani**) Mestnemu magistratu ljubljanskemu došlo so nadalje v pisem- skih znamkah sledeče zbirke: g. Sterle Rudolf v Zagorju 4 gld.; županstvo Petrovče v Savinski do- lini 4 gld.; iz Landshuta na Nemškem 4 marke; g. Pumb Marija v Budimpešti 4 gld.; iz Klamma na Solnograškem 2 gld. 35 kr.; iz Bolzana 2 gld. 30 kr.; iz Stanislava 2 gld.; iz Budimpešte 1 gld. 44 kr.; iz Budimpešte 3 gld.; iz Monakovega 2 marki 30 pfenigov; iz Pressbauma 90 kr.; iz Budimpešte 70 kr. iz Stuttgarta 70 pfenigov; z Dunaja 50 kr.; iz Pulja 38 kr.

— (**Pevsko društvo „Slavec“**) Kegljanje na dobitke pri ljudski veselici, katera bode v ne- deljo dne 2. avgusta, se prične jutri v nedeljo 26. t. m. ob 9. uri zjutraj pri Koslerju ter bode trajalo do 10. ure zvečer; ravno tako tudi na dan veselice. Jutri je izlet „Slavec“ v Podatik ob polu 3. uri popoldne, kamor se tudi podporni člani uljudno vabijo.

— (**Pevskega društva „Ljubljane“**) jutrajš- nji izlet v Grosuplje vrši se do Šmarja po želez- nici potem peš. Odhod pod zelenim hribom ob 12. uri 55 minut popoldne.

— (**Klub slov. biciklistov „Ljubljana“**) dobil je vabilo k 3 internacionalni dirki, katero priredi dne 2. avgusta prvo hrvatsko društvo bici- klistov v Zagrebu na svojem dirkališču. Vspored dirke je mnogobrojen in zanimiv, kajti dirkalo s bode na različne daljave in načine na nizkih dvokolnicah na tandemih, na tripletih in kvadrupletih. Zaključek prijave je v ponedeljek 27. julija ob 10. uri zver. Upati je, da se naši dirkači udeležijo te dirke in po- kažejo svojo spretnost.

— (**Vojaške vaje**) Pešpolk št. 27. odpotuje 7. avgusta v Cerknico, kjer ostane do 26. avgusta. Dne 29. odpotuje k vajam na Spodnje Štajersko od ondu pa na Ogorsko k cesarskim manevrom, ki se

bodo letos vršili okoli Čakovca in Varaždina in bodo trajali do 24. septembra.

— (**Premembe posesti.**) Kakor se nam po- roča, kupila je mestna občina ljubljanska hišo gospe Ane Regalijske v Kravji dolini št. 26 in hišo gospe Antonije Tomšičeve na Sv. Petra cesti št. 15 v regulacijske namene.

— (**Prijet tat**) Jože Boltavzar iz Šmarja pri Ljubljani je v neki lesni tovarni blizu Novega mesta ukradel več stvari in nekaj denarja ter jo popihal v Ljubljano. Danes dopoldne, ko se je solnčil v Zvezdi in zaspano opazoval ljudi, ga je prav ne- prijetno presenetil mestni redar, kateri ga je bil spoznal po popisu v policijskem listu in ga povabil naj gre z njim na magistrat. Boltavzar je šel sila nerad in je bil skrajno nejevoljen, ko se mu je po- vedalo, da se naj za nekaj časa nastani v „špeh- kamri“, dokler se ne izroči pristojnemu sodišču.

— (**Tat na biciklu.**) Policijska poizvedovanja so dognala, da je natakard Edvard Pogačnik ukradel v kazinskem poslopiju bicikel g. Gorjanca in se z njim odpeljal po Tržaški cesti. V Postojni se je Pogačnik oglasil v Arkotovi restavraciji. Slovenski ni hotel znati, najbrž neče svojemu narodu sramote delati, pač pa je pil in jel, da ga je bilo veselje gledati in naposled pozabil plačati račun. Odpeljal se je na biciklu dalje proti jugu, a preskrbljeno je, da ne pride predaleč.

— (**Včerašnja nevihta**) napravila je po Notranjem obilo škode, zlasti ker je ponekod po- bila toča. Natančnejših poročil nismo še dobili.

— (**Iz Toplic na Dolenjskem**) se nam piše: Nastopili so pasji dnevi in vročina pritiska povsod tako, da vsak, kdor le more, hiti iz prašnih sob, bodisi uradnih ali učnih ali iz delavnice, da se odpo- čije, da okrepi svoje živce ali obolele ude. To se opaža v raznih letoviščih in tudi v naših Toplicah. V poslednjem času prihaja k nam precej tujcev, ki iščejo zdravja in razvedrila, vendar pogrešamo jih še mnogo. Vseled zadnje velike nesreče po oguju popravili in pomnožili smo poslopja in stanovanja, pričakuje, da nas obišče mnogo tujcev. Žal, da so naši kraji še premalo znani in da marsikdo hiti v toplice, hvalisane po židovski reklami, dasi tam ne najde, kar je pričakoval. Pri nas pa, kdor pride, najde nepričakovni lek za svoje bolne ude in raz- vedrila v lepi naravi za svojega duha, kakor ga ni pričakoval. V letošnji sezoni zglasilo se je bilo do- sedaj nad 600 gostov, vendar ti še nikakor ne za- doščajo, da bi opravičili naše nade in nas vsaj ne- koliko odškodovali za prevelike stroške, katere smo imeli, da priredimo gostom vso komoditeto, katera se v obče v toplicah zahteva. Stanovanja so lepa in zračna, narava je prekrasna, izprehajališča so prijetna, gozdovi so senčnati, sploh je pokrajina divna, v toplicah je pa našlo že na tisoče in tisoče ljudi zopet svoje oslabele zdravje. Naj bi torej vsaj domačini obiskovali domače toplice, naj ne pod- pirajo tujcev, katerim ni mar, da res ustrezajo zdravja in razvedrila iskajočim, ampak le hrepene po njihovih novcih.

— (**Nekaj za tehnike**) Pri c. kr. državnih železnic ravnateljstvih in ces. kr. železničnih stav- benih vodstvih je popolniti večje število uradnih mest za stavbeno, železniško ohranilno, vršeno in delarniško službo. Prošnjiki za te službe morajo do- kazati, da so avstrijski državljani in niso še preko- račili 35 leta, da so zdravi in znajo nemški in ozi- roma še kak drug deželni jezik ter so pošteno po- prej živeli in dovršili tehniške študije na kaki tu- zemski tehniški visoki šoli in napravili državne in diplomske izpite. Vzprejemo se takoj z letno plačo 800 gld. S to plačo so pa združeni še sta- novnina, ki znaša za Dunaj 300 gld., in potem pa pri grajenju železnic še službeni in potni paval na mesec najmanj 40 gl. Po poldrugoletnem povoljnem službovanju ima prosilec pravico do IX. službenega razreda z najnižjo plačo 900 gld. in stanovnino 400 gld. za Dunaj. V tem razredu tehniki avanzu- jejo vsako poldrugo leto za 100 gl. plače do 1200 gl., a vendar ni izključeno, da poprej postanejo inžen- jerji z 1300 gld. letne plače in 500 gld. stanov- nine. Tehniki, ki so že dalje v praksi, se morejo sprejeti tudi z višjo začetno plačo. Prošnje koleko- vane s kolekom za 50 kr., domovinskim in rojstnim listom ter z dokazi o dovršenih tehničnih študijah so vložiti pri železniškem ministerstvu.

— (**Ubil**) se je te dni posestnika sin Anton Koman v Kladeku pri Brodu. Padel je bil z lipe.

— (**Obesil**) se je v Planini 27letni hlapec Franc Stibil, službujoč v Planini, najbrž v blaznosti.

— (**Imenovanje slovensčine nezmožnih davčnih uradnikov.**) „Domovina“ piše: „Še ni dolgo tega, odkar je bil trd Nemec imenovan kot davkar v Brežicah. Ta mož bil je toliko pošten in je previdel, da se ne vjema s storjeno služabno prisego, uradovati v tujem jeziku s slovenskimi davkoplačevalci, katerih jezik niti ne razume. Za- menjal je torej službo v Brežicah s službo na nem- škem Štajarji, kjer je drug Nemec, slovensčine zmožen in doma iz južnega Štajarja, rad menjal z njim. V Konjicah nastavili so davčnega pristava, ki je popolnoma nezmožen našega jezika. Kako naj ta gospod občuje z davkoplačevalci? Odgovor ni

težak: kmeta, ki ga ne razume, podučil bo že davčni eksekutor. Vsaj tako si pomaga gosp. davčni nadzornik Kroisleitner, katerega so postavili za celjski politični okraj. Eksekutor in še kak uradnik tolmačita govore slovenskega kmeta slovenščine nezmožnemu gospodu! Ako že gosp. dvorni svetnik in personalni referent Hofler ne sprevidi, da je treba davčnemu nadzorniku občevati z davkoplačevalcem v jeziku, v katerem se oba razumeta in to posebno sedaj, ke je davčna reforma na pragu, bi pač morala služabna prisega prisiliti vest uradnikovo, da poroča višji oblasti o svoji nezmožnosti za razumno občevanje s slovenskim kmetom. Če gre tako dalje, pošljejo nam še kakega „Kinčarja“ davke predpisavat, kmet ga bo že razumel, če bo videl eksekutorja zraven! Mi apelujemo na vest gosp. davčnega nadzornika samega, ob enem pa na gg. državne poslance, ki se naj oglasijo v državnem zboru. Mi imamo dosti uradnikov po nemškem Štajerskem, ki so slovenščine zmožni, in potrebujemo uradnikov, ki naš jezik razumejo. Kdor pride k nam po denar, naj govori v našem jeziku, da ga razumemo!

— (Izvestje celjske nižje gimnazije) te slovenske pridobitve, zaradi katere je vse notranje avstrijsko nemštvo v smrtni nevarnosti, se je izdalo v nemškem jeziku, kar je popolnoma nezakonito. Za celjsko slovensko gimnazijo veljajo do pičice vse tiste zakonske določbe, katere smo navedli v našem listu tedaj, ko je ravnateljstvo ljubljanske nižje gimnazije po naročilu dež. šolskega nadzornika izdalo svoje prvo poročilo, in sicer v nemškem jeziku. Naša takratna izvajanja so imela ta uspeh, da izdaja ravnateljstvo nižje gimnazije ljubljanske svoja poročila v slovenskem jeziku. Za celjsko nižjo gimnazijo torej ne bo težko izposlovati slovenskih izvestij.

— (Umrl) je znani celjski kričar in dež. poslanec tega mesta dr. Wokan, star 50 let.

— (Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Celje) ustanovila se je pred dvema letoma. Sedaj se nam pa piše iz Celja: Žal, da o tej podružnici ni bilo od časa ustanovitve niti slišati, niti čitati drugega, nego zgolj poročilo o ustanovitvi v „Slovenskem Narodu“. Dovoljujemo si torej vprašanje, ali ni mej celjskim slovenskim ženskim toliko narodne probujenosti, da bi se zopet oživitvorilo delovanje na papirju obstoječe ženske podružnice ter bi se nabralo vsako leto vsaj nekaj desetakov za to preimenitno družbo, kar bi bilo zlasti sedaj tem lažje mogoče, ko imamo mnogo odličnih mladih gosp. v naši sredini? Te bi se gotovo radi poprijele s sveto unemo družbo ter skušale delovati na to, da bi stala celjska ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda mej prvimi svojih vrstnic, kar bi že lahko davno bilo. Trpke in ostre besede nam silijo v pero, videč, da sta se bivša tajnica in bivša blagajnica, kateri sta odšli iz Celja, tako malo brigali za izročeno njima posel ter odšli, ne da bi bili oddali častni službi svojima namestnicama. Upamo, da zadostuje ta namigljaj, da se pokliče celjska ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda čim prej zopet v življenje ter začne svoje plodonosno delovanje na pripravljenem, jako hvaležnem polju. Sicer bi moral svet trditi in biti prepričan o tem, da v Celju nimamo narodnega zavednega ženstva.

— (Pritisek na goriškega nadškofa.) „Soča“ javlja, da nekateri gospodje Mahničeve stranke — niso zadovoljni s prvo nadškofovo okrožnico zoper „Sočo“, marveč da razpravljajo tale načrt: Nadškof mora izdati pravi pastirski list proti „Soči“ in prepovedati jo pod smrtnim grehom; ako bi pa nadškof ne hotel tega storiti, tedaj naj neha izhajati „Primorski List“, češ: naj imajo pa „liberalci“ sami prvo in zadnjo besedo povsod. Tako bi se nadškof zbal „liberalcev“ in bi izdal pastirski list.

— („Primorski list“) trdi v zadnji številki, da nismo priobčili programa kranjske krščansko-socialne stranke. To je očitna neresnica, zakaj mi smo dotični program priobčili v polnem obsegu. Gospode pri „Prim. listu“ zagotavljamo, da jim prav nič ne zamerimo njih — zmote. Tudi druga obrekovanja in napadi v tem listu nas kar nič ne ženinirajo, ker nas ljudje, ki se zbirajo okolu tega lista, sploh ne morejo razžaliti.

— (Imenovanje.) Blagajnik poštne ravna teljske blagajnice v Trstu g. Josip Kavčič, je imenovan poštanim kontrolorjem v Trstu.

— (Razpisane službe.) Mesto deželno sodnega svetnika, eventualno tajnika pri dež. sodišču v Celovcu. Prošnje službenim potom do dne 4. avgusta predsedstvu dež. sodišča v Celovcu. — V črnomaljskem šolskem okraju mesta učiteljev in voditeljev na jednorazrednicah v Gribljah, Česnovcu, Božakovem in Tribučah, z dohodki

IV. plač. razreda, nadalje začasno učno mesto v Metliki. Prošnje za vse do dne 12. avgusta okr. šol. svetu v Črnomlju. — Na jednorazrednici v Kopajah mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. plač. razreda, funkcijsko priklado 30 gld. in prestim stanovanjem. Prošnje do dne 14. avgusta okr. šol. svetu okolice ljubljanske.

— (Brunerjevo gostilno v Novem mestu) je vzel v najem g. Fr. Novak, v Ljubljani dobro znan iz hotelov pri „Slonu“ in pri „Lloyd“ in opozarjamo v tem oziru na današnji inserat.

* (Dvanajst zapovedij sotrudnikom časopisov.) Razni listi so priobčili naslednjih 12 zapovedij: 1. Napišite veliko mislij v malo besedah. 2. Ne pišite dolgih člankov. 3. Pilite obliko in jezik. 4. Ne rabite nepotrebnih tujk. 5. Kar napišete, bodi zanimivo v slogu in zanosnem jeziku. 6. Z glavo naj govori tudi srce. 7. Držite se le stvari, osebnosti pustite na strani. 8. Bojte se samo Boga. 9. Ne uporabljajte svojega glasila za samočastne namene. 10. Izdelajte vse popolno in točno za čast svoje stroke in za narod. 11. Pretehtajte pomen besede prej, nego jo napišete. 12. Pišiti le na jedno stran papirja, druga bodi prazna. — Priporočamo sotrudnikom v posnemanje!

* (Hitra pošta.) Pri nas se večkrat primeri, da se poštne pošiljke, zlasti pisma in dopisnice, zamude za teden dni ali za štirinajst dni. Na Hrvaškem je v tem oziru še vse huje. Nedavno tega, je „Agr. Tagblatt“ dobil dopisnico, katera je bila v Banjaluki oddana pred petimi leti in štirimi meseci!

* (Ljubimec — morilec) Čevljar Žak v Pragi je imel ljubavno zvezo z neko dekle Kvastel. Ko je izvedel, da zveza ne ostane brez posledic, hotel se je dekleta iznebiti. To se mu ni posrečilo. Vsled tega je v večer prijel na cesti svojo ljubimko in jo vrgel v Moldavo, kjer je utonila. Slučajno sta dva moža Žaka videla, ko je dekle zagnal v vodo in tako pomogla, da je morilec prišel policiji v roke.

* (Umor v sodni dvorani.) V Varšavi sta bila v terek obojena dva nevarna razbojnika Novak in Fodorovič na dosmrtno ječo. Ko so orožniki hoteli obojenca odpeljati iz dvorane, planila sta oba na glavno pričo Mejsaka, kateremu je Novak zabodel nož v srce, da je mož obležal mrtev. Vse to se je zgodilo tako hitro, da orožniki niso mogli umora preprečiti.

* (Eksplozija v skladišču) V Ladyczah v Podolski je v nekem trgovskem skladišču eksplodirala petrolejska svetilka. Skladišče je bilo hipoma v ognju in je zgorelo, še predno so prihiteli gasilci. V skladišču je bilo, ko se je primerila eksplozija, osem oseb, katere so vse zgorele.

* (Skrbno policijo) ima alžalsko mesto Strassburg. Te dni je dala po vseh krčmah nabiti lepake, na katerih se čita „Razgrajanje, popevanje in politični pogovori so policijsko prepovedani.“

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so zadnji teden poslali: Ljubljanski šenpeterski podružnici (ženska in moška) čisti dohodek od lepe veselice dne 5. julija v znesku 400 gld. — Podružnica v Novem mestu po blagajniku g. Ivanu Škerlju kot letni donesek in po nabiralnikih nabrano vsoto 100 gld. — Izvenakademski podružnica v Gradcu, po gosp. blagajniku Fr. Hrašovcu 43 gld. 50 kr. — Slavno uredništvo „Slovenca“ v Ljubljani zbirko 17 gld. 15 kr. — Šentjakobsko-trnovska moška podružnica v Ljubljani vkupe 105 gld. in sicer znaša: Ciril Metodov dar 32 gld. 20 kr., dala so gg.: Andr. Kalan in Iv. Vrhovnik po 5 gld., J. Gnezda 2 gld., dr. Fr. Lampe, kanonik, J. Rozman, dr. A. Karlin, dr. J. Lesar, A. Z., Drag. Žagar, dr. J. Debevec, Jan. Oblak, Jern. Bahovec, Jos. Pichler, Fr. Trtnik, Jos. Vidmar, dr. J. Žitnik, dr. J. Krek, A. Stroj, dr. Fr. Ušeničnik, Iv. Vrančič, Fr. Ferjančič po 1 gld.; R. Merčun, A. Zorec, A. Zorman, Fr. Zorman po 50 kr. in M. Mihelič 20 kr.; letnina znaša 41 gld., podpornina 24 gld. 65 kr., trnovski Mohorjani po g. Fr. Ferjančiču 2 gld. 70 kr. in iz nabiralnika v trnovskem župnišču 4 gld. 45 kr. — Ormoška ženska podružnica 39 gld. 15 kr. — Podružnica v Braslovčah 17 gld. 33 kr. — Po g. A. Aškercu v Škalah pri Velenju dne 22. julija na pastoralni konferenci zbrani duhovniki dekanije škalske so zložili za velikovsko šolo 23 gld., mej njimi je podaril g. Kunej, župnik ponkovski 10 gld. — G. Matevž Ražun, stolni kapelan v Celovcu, je poslal zbirko 187 gld. 50 kr. — Vsem blagim darovalcem in nabiralcem najprvičnejša zahvala! Tolika požrtvovalnost mora vzradovati vsacega našince, ki ima še srce na pravem mestu. Na bližnji skupščini v beli Ljubljani ne bo niti jedna podružnica zapisana v črno knjigo narodne zaspasnosti.

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Uredništvu našega lista je poslal: Za učiteljski konvikt v Ljubljani: G. Bernard Andoljšek, učitelj v Dragi 10 kron, katera mu je izročil vrli župnik iz Prezida na Hrvaškem g. Rade Vlašič. — Svoto smo izročili blagajniku učit. društva, g. Dimniku, ki s tem hvaležno potrdi vzprejem. Vivat sequens!

Brzojavke.

Dunaj 25. julija. Vladni listi svare, naj se nihče ne izseli v Transvaal, ker tam sedaj ni niti dela niti zaslužka.

Carigrad 25. julija. Ruski car je sporočil turški vladi svoje obžalovanje glede postopanja turške vojske na Kreti.

Carigrad 25. julija. Srbski poslanik je storil pri vladi potrebne korake, da se pripozna narodnost turških Srbov in se pri vpisovanju v matice na to ozir jemlje, kakor pri Grkih in Bolgarih.

Atene 25. julija. Položaj na Kreti je tak, da utegne vsak hip priti novič do boja. Turki se zbirajo pred mesti in skušajo prisiliti vojsko, da jim dovoli ustóp. Dosedaj se vojaki še niso umaknili, a očitno je, da simpatizujejo s turškimi napadalci. Vodstvo grških ustašev je sporočilo avstrijskemu konzulu v Kaneiji zahvalo za podporo, katero naklanja kristjanskim begunom.

Atene 25. julija. Turška vojaška četa, poslana da prežene grško četo, katera je prekorajčila grško mejo, da provzroči ustanek v Macedoniji, je bila pri Karatsanu po krvavem boju od ustašev popolnoma poražena; samo trije turški vojaki so se rešili.

Lille 25. julija. Nocoj so se ponovili protisocialistični izgredi. Ljudstvo je pobilo okna župana, obeh podžupanov in več drugih socialistov ter kavarno, kjer se shajajo socialisti, popolnoma demoliralo. Urednik nekega tukajšnjega lista je bil nevarno ranjen.

Rim 25. julija. Menelik je sporočil vladi, da je pripravljen ujeti laške vojake poslati v Masovo, če se mu zanje izplača odkupnina in če se mu odpošlje od kralja sama podpisana pogodba miru.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) III. Zbornični svetnik Alojzij Lenček poroča, da je visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo poslalo nastopni ukaz vsem trgovskim in obrtniškim zbornicam: „V svoji 473. seji jednajste seje dne 27. marca 1896 je poslanska zbornica državnega zbora odobrila z nekimi spremembami vladno predlogo, katera obsega določila v varstvo odškodovanja glede količine in kakovosti blaga v prometu. S členom I. vladne predloge se trgovinski minister oblašča, da za gotove vrste domačega in tujega blaga, ki je namenjeno za domačo trgovino in se kakor že budi zavito prodaja na drobno in glede katerega je potreba, da se kaj stori v varstvo proti prikrajševanju količine, po zaslišanju trgovskih in obrtniških zbornic naredbenim potom propiše, da je tako blago, v kolikor se njega količina kupovalcu ne navaga, nameri ali našteje, le pod izrecnim oznamenilom množine (teže, mere, števila) sploh, ali s kakim natančneje določenim oznamenilom prevedeno, smeti prodajati, v prodaji imeti ali sicer v promet spraviti. Po sklepu poslanske zbornice imajo trgovske in obrtniške zbornice ob oddaji svojih poročil o takih naredbah zaslišati vdeležene zadrage. Če tudi ima o vzprejemu poslednjega določila v zakon razpravljati še gosposka zbornica in mora vse to še Najvišje potrditve dobiti, vendar je trgovinsko ministerstvo že zdaj ukrenilo, da je o načrtu prve naredbe, ki se ima izdati na podlagi člena I., zaslišati zadrage. Ta načrt se je sestavil na podlagi opetovano došlih poročil trgovskih in obrtniških zbornic, je torej vseh natančnih obravnav. Potrebno pa je bilo izmej mnogih različnih predlogov zbornic in drugih faktorjev odbrati le nekatere primerne in se najprve odločiti za obligatorično oznamenovanje le onih predmetov, glede katerih so zbornice skoraj jednoglasne predloge stavile. Čestita zbornica se torej prosi, da o priloženem načrtu naredbe, s katero se za gotove vrste blaga propiše kolikostno oznamenilo, čim prej zasliši one zadrage v zborničnem okraju, katere z ozirom na predmete, našteje v tej naredbi, pridejo v poštev. Poročila zadrug naj bi v prvi vrsti določila vrste blaga, katero se mora oznamenovati (§ 1.) v drugi vrsti pa naj se zadrage izreko, kako naj se oznamenuje blago. (§ 2. načrta.) Zbornica se je ob sporočilu zgornjega ministerskega ukaza in naredbenega načrta obrnila na udeležene zadrage za poročila. Doselej došla so 4 poročila in sicer ono gremija trgovcev v Ljubljani in zadrug trgovcev v Metliki, Kostanjevici in Kamniku. Napominani načrt naredbe se glasi: § 1. Na podlagi zakona z dne se odreja, da je nastopno blago, v kolikor se njegova količina kupovalcu ne navaga, nameri ali našteje, le pod izrecnim oznamenilom množine (teže, mere ali števila) smeti prodajati, v prodaji imeti, ali isto sicer v promet spraviti: gumbje, zaponke, žebelje, iglarsko blago, iglice, zakovice, vijake, čevljarske cveke, šila, zapončne samice, jeklena peresa. § 2. — V § 1. propisano oznamenilo mora biti trgovski navadi pri-

(1666—12

Mala oznanila.

Pod Trnovo št. 2.

Veliko zalogo

Klobukov

priporoča
J. Soklič.
(1726)

Pod Trnovo št. 2.

Z najraznovrstnejšimi, štirikrat na dan svežimi, ukusnimi, zdravimi in slastnimi, v

slaščičarski in pekovski obrt

spadajočimi izdelki postreže točno trdka

Jakob Zalaznik

Stari trg št. 21. (1734)

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuvai (1742)

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamenujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

Kavarna I. Lekan

(„Pri Virantu“)

na Sv. Jakoba trgu.

Podpisane se priporočam sl. občinstvu za obilen obisk moje kavarne ter zagotavljam dobre pijače ter točno postrežbo.

Z velespoštovanjem

Ivan Lekan,
kavarnar.

(1727)

Glavna zaloga prvih tovarn najfinejših klobukov

J. S. BENEDIKT

Ustanovljeno l. 1830. Ljubljana Pri „predici pri križu“.

Stari trg št. 1/6. 2697

Prekupovalcem tovarniške cene. Ceniki se pošiljajo brezplačno.

Prej **Albert Robida** Prej M. Učak M. Učak

v Ljubljani, Rožne ulice št. 5

izvršuje po najnižjih cenah

sobna slikarska dela

v vsakem slogu in ima tudi na blagovoljni ogled veliko zbirko najnovejših vzorcev. — Dela na deželi se vzprejemajo ob vsakem času. — Naročajo se dela lahko tudi pismenim potom. (1743)

Prej **Alojzij Erjavec** Prej J. Zor J. Zor

(1728) čevljarški mojster

v Ljubljani, Čevljarške ulice št. 3

priporoča se prečast. duhovščini in slav. občinstvu za obilno naročevanje raznovrstnih obuvai, katera izvršuje cenó, pošteno in iz zanesljivo trpežnega usnja od najfinejše do najpriprostejše oblike. Mere se shranjujejo. Vnanjim naročilom naj se blagovoljno pridene vzorec.

Sobni slikar **Josip Erbežnik** Sobni slikar

Poljanska cesta 17 Moste 33

izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela, kolikor mogoče po najnižjih cenah.

(16 6) Za ukusno in trpežno delo se jamči.

Naročila pismenim potom: Moste št. 33.

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Plesarska mojstra c. kr. državne in c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljnate barve, lak in pokost. (1744)

Zaloga originalnega karbolinjevega. Maščoba za konjska kopita in usnje.

Fr. Kaiser

puškar v Ljubljani,

Šelenburgove ulice št. 6 1729

priporoča svojo veliko zalogo orožja za lov in osebno varnost, streljiva in potrebščin za lovce. Specijaliteto v ekspresnih puškah in pištolah, ki jih sam izdelujem. Popravki se izvršujejo v moji delavnici.

Tapetniška kupčija **OBREZA** v Ljubljani, Šelenburgove ulice 1.

10 gld. samo stane pri meni fin modroc na peresih (Feder-matratze) iz najboljšega blaga solidno narejen. Ne zamenjajte mojih kot najboljši znanih modrocev z onimi, kot jih tukajšnji mizarji nepopolnoma izvršene ponujajo. Zimnice od 17—30 gld.; divani, otomani, garniture in vsa tapetniška dela po najnižji ceni. (1737)

Največja zaloga elegantnih in močnih otročjih vozičkov od 6 gld. naprej do 25 gld.

Mehanik

(1745) **Ivan Škerl**

Opekarska cesta št. 16 v Ljubljani

izdeluje in popravlja šivalne stroje in velocipede ter se priporoča p. n. občinstvu za izvrševanje v njegovo stroko spadajočih del in popravkov po najnižjih cenah. Vnanja naročila se točno izvršujejo.

IVAN URAN

Ljubljana, Gradišče št. 8, Igriške ulice št. 3

priporočata p. n. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih pečij in glinastih snovij kakor tudi štedilnikov

in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah. (1730)

Ivan Jax (1738)

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

Tovarniška zaloga šivalnih strojev in velocipedov.

Ceniki zastoj in franko.

HENRIK KENDA

v Ljubljani.

Najbogatejša zaloga za šivilje.

(1746)

Ivanka Toni

(1731) v Vodmatu št. 3

priporoča p. n. občinstvu, zlasti gg. posestnikom konj in vozov, svojo

kovaško obrt

izdeluje vsa v to stroko spadajoča dela, posebno priporoča gg. hišnim posestnikom

vezi za stavbe

ter jamči za dobro delo in točno potrežbo.

Anton Presker

Sv. Petra cesta št. 16 Ljubljana Sv. Petra cesta št. 16

priporoča svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke, jopic in plaščev za gospe, nepremočljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših uzorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo. (1739)

ANTON KOŠIR

v Ljubljani, v Kolodvorskih ulicah št. 39, poleg juž. kolodvora

priporoča svojo zalogo izvršnih jermenov za stroje in jermena za šivanje po nizkih cenah.

Kovčki „en gross“ gg. trgovcem po najnižjih tovarniških cenah. (1747)

G. Tönnies

v Ljubljani.

Tovarna za stroje, železo in kovinilnice.

izdeluje kot posebno: vse vrste strojev za lesoreznice in žage. (1732)

Prevažna celo naprave in oskrbuje parostroje in kotle po najboljši sestavi, sluzajno turbine in vodna kolesa.

Telegram! Veliko zalogo suknjenih ostankov

(1740) prodam pod ceno.

Hugo Ihl, Pred škofijo šte. 2.

Ign. Fasching-a vdove

ključavničarstvo 1748

Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša)

priporoča svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč

najpriprostejših, kakor tudi najfinjših, z žolto medjo ali mesingom montiranih za obklade s pečnicami ali kablami. Popravljanja hitro in po ceni. Vnanja naročila se hitro izvršijo.

Ustanovljeno leta 1847.

Tovarna pohištva J. J. NAGLAS

Ljubljana, Turjaški trg št. 7 in Gosposke ulice (Knežji dvorec).

(1733)

Fran Dettner

Ljubljana, Stari trg šte. 1.

Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev.

Tu se tudi dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno pa priporočam svoje izvršne slamo-reznice in mlatilnice, katere se dobivajo vzlic njih izbornosti cenó. (1741)

Ceniki zastoj in poštnine prosto.

Svoji k svojim!

Kavarna J. Kramar

Ljubljana (1749)

Dunajska cesta št. 5

Izjava.

Podpisanec sem dne 17. in 18. julija t. l. spoštovano gospo **Marijo Weixl**, gostilničarico pri Virantu, brez uziroka z razžaljivimi besedami težko na njeni časti razžalil, kar tukaj javno kot popolnoma neresnično preključujem.

V Ljubljani, dne 24. julija 1896.

Franjo Blumauer.

(2723)

Mlinarja

išče

graščina Zajezda, pošta Budinščina.

Dobiva hrano in stanovanje in do 15 gld. plače na mesec. (2724)

100 do 300 goldinarjev na mesec lahko zaslužijo osebe vsacega stanu v vseh krajih gotovo in pošteno brez kapitala in rizike s prodajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. — Ponudbe pod „Leichter Verdienst“ **Rudolfa Mosse na Dunaju.** (2482—8)

Vozni listki v Sev. Ameriko

(2646—3) pri nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.

I Kolowratring 9 IV Weyringergasse 7* **DUNAJ.**

Vsak dan odprava z Dunaja.

Pojasnila zastoj.

Pozlatarskega pomočnika in učenca

takoj vzprejme (2702—2)

Franz Toman

podobar in pozlatar, Križevniški trg št. 1.

Sodružnik (Companion)

ki ima gotovine 800 do 1000 gld., se išče za neko podjetje, katero bi se gotovo rentovalo. — Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (2698—2)

Vse zlomljeno

steklo, porcelan, les itd. lepi najbolje slavno znano v Lübecku jedino premovano

Plüss-Staufer-lepilo.

Samo pristno v steklenicah à 20 in 30 kr. pri **Franu Kollmann-u.** (1652—16)

Za slabotne osebe trpeče na pomanjkanju krvi in na živcih kakor tudi

za blede in medlujoče otroke se uporablja

železnato vino

lekarnarja PICCOLI-ja „pri angelju“ v Ljubljani

s prav povoljnim uspehom. (2635—4)

Steklenica velja gld. 1—, 5 steklenic gld. 4-50.

Poštna naročila se izvrše obratno; poštino plača naročitelj.

Razglas.

V konkurzno maso Josipa Sever-ja iz Št. Jerneja spadajoče

špecerijsko in manufakturno blago s prodajalniško opravo vred

katero se je povodom popisa in cenitve cenilo na 5836 gld. 90 kr., proda se vsled sklepa upniškega odbora po čez ponudbenim potom največ ponujajočemu.

Dotične ponudbe naj se dološljejo najpozejeje

do 1. avgusta 1896

podpisanemu upravniku mase.

Konkurzna masa ne prevzame nobene odgovornosti glede kakovosti ali količnosti glede tega v konkurzno maso spadajočega blaga, niti glede slučajnih pomet v inventarju.

Dotični inventar si more upogledati vsak kupovalec pri upravniku mase. Dotičnik, katerega ponudbo bo vzprejel odbor upnikov, mora najpozneje v treh dneh, ko se mu je prijavilo, da se je njegova ponudba vzprejela, kupnino uplačati v roke upravnika mase, kupljeno blago pa naj dalje v osmih dneh po plačilu kupnine prevzeti. Vsak ponudnik ostane s svojo ponudbo v zavezi, dokler se mu o istej ne naznani sklep odbora upnikov.

V Kostanjevici, dne 17. julija 1896.

Aleksander Hudovernik, c. kr. notar,
upravnik mase.

(2699—3)

P. n.

Usojam se najuljudneje naznaniti, da bodem prevzel vodstvo od **Steinfeldske pivovarne bratov Reininghaus v Gradcu** v najem vzete, starorenomirane

gostilne g. Maksa Brunerja
v Novem mestu

v torek dne 28. t. m.

Potrudil se bodem kot zastopnik imenovane pivovarne s pozorno postrežbo, **ukusnimi jedili, izbornimi vini**, posebno s pristnimi **dolenjskimi vrstami**, kakor tudi z najboljšim **Reininghauskim marčnim pivom** p. n. goste najbolje zadovoljiti. Za prijazen obisk prosi

z velespoštovanjem

Fric Novak

prej glavni natakar v hotelu „Lloyd“ v Ljubljani.

Zaloga piva pivovarne Reininghaus je v isti hiši, kjer so se pevečale ledeniške kleti, in se vabijo gospodje gostilničarji prijazno na odjemanje splošno znanega **marčnega** in **uležanega** piva v sodih ter se zagotavlja izredno pozorna postrežba. (2720—1)

F. Cassermann

krojač za civilne obleke in raznovrstne uradniške uniforme in poverjeni zalagatelj c. kr. unif. blagajnice drž. železnic uradnikov v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje **civilnih oblek** po najnovejši fačoni in najpovoljnejših cenah. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču.

Nepremočljive haveloke

izdeluje po najnižji, brezkonkurenčni ceni. — Gospodom uradnikom se priporoča za izdelavanje **vsakovrstnih uniform** ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor **sablje, meče, klobuke za parado** itd. (2191—18)

Št. 22.685.

Razglas.

(2721—1)

Zaradi oddaje

gradnje avgmentacijskega hranišča za c. in kr. pešpolk št. 17 v Ljubljani

za katero so troški proračunjeni na 41.662 gld. 39 kr., vršila se bodo pri podpisanem magistratu (v pisarni stavbinskega urada) ponudbena obravnava **dne 10. avgusta letos ob 11. uri dopoldne;**

vzprejemale pa se bodo do tega časa tudi pismene ponudbe.

To se naznanja z dostavkom, da so te stavbe se tikajoči načrti in proračuni, kakor tudi stavbinski pogoji pri mestnem stavbinskem uradu razgrnjeni na vpogled.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

22 dan julija 1896.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti **kurjim očesom,**
žaljem na pod-
piatih, petah in
dragim trdim
priskam
kože.

Veliko
priznanih
pism je na
ogled v

glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
1850-28 **Meldling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Ta obliž dobiva se la v jednji velikosti po 60 Kr.
Zahtevaj izrecno **Luser-jev obliž za turiste.**

Pristen v Ljubljani: J. Mayr, Mardetschlager, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v **Rudolfovem** S. pl. Sladovič, F. Haika; v **Kamniku** J. Močnik; v **Celovcu** A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v **Brezah** A. Aichinger; v **Trgu** (na Korškem) C. Menner; v **Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v **Gorici** G. B. Pontoni; v **Wolfen-bergu** A. Huth; v **Kra-**nji K. Savnik; v **Rad-**goni C. E. Andrien; v **Idriji** Josip Warto; v **Radovljici** A. Roblek; v **Celji** K. Gela; v **Or-**uomlju: F. Haika.

Cement

traverze, železniške šine, vsakovrstno železo za vezi, strešni papir, storje za obijanje stropov, samokolnice, cinkasto in pocinkano ploščevino, vsakovrstna kovanja za okna in vrata,

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje

priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino (2173—31)

v Ljubljani, na Glavnem trgu št. 10.

Odvetniški koncipijent

začetnik, išče službe.

Ponudbe pod „koncipijent“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(2716-2)

Hiša v Mariboru

solidno zidana, z jednim nadstropjem, s suhimi kletmi, na oglu Mellinške in Kriehuberjeve ceste, blizu kolodvora, za vsako trgovino jako pripravna, se proda. Natančneje pove lastnik A. Lenarčič, profesor v Križevcih (Hrvatsko).

(2714-2)

Služba tajnika

pri okrajnem odboru v Šmarji (St. Marein bei Erlachstein) je razpisana.

Prošnje s potrebnimi spričevali je vpsolati do 15. avgusta t. l.

Stalna plača 400 gld., komisije in drugo do 200 gld.

Šmarje, dne 20. julija 1896

(2708-2)

Načelnik: Dr. Fr. Jurtela.

!! Kolesarji, pozor!!

Kdor ljubi svoje zdravje, ta naj kupi

„Iliria“-kolo

ki je jedino na svetu prevedeno s slovensko zaščitno tovarniško znamko in koje izdelujeta in prodajata

Saunig & Dekleva v Gorici (Görz)

po sledeči ceni: „Iliria“-kolo I. vrste gld. 200.—, II. vrste gld. 175.—, III. vrste ali takozvano „Lucifer“-kolo gld. 117.50.

Imata zastop dvokoles „Swift“ iz proslule orožarne v Steyru, potem zalogo vsakovrstnih šivalnih strojev, pušk, samokresov, streljiva t. t. d. Popravljata šivalne stroje in dvokolesa.

(2414-16)

Postranski zaslužek

150—200 gld. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp., Budapest“.

Ustanovljena l. 1874.

Senzacijo vzbuja

presenetljivi vpliv

A. RIX-a

originalna pasta

Pompadourina

čudovito gotov uspeh pri razpokani, trdi in raskasti koži, srbenju in rudečici, koža postane svetlo bela in brezmadežno čista, koža postane mehka kakor baržun in mladostno sveža. Vse dame in gospodje, ki rabijo Pompadourino pasto vzbujajo začudenje zaradi njih nenavadno lepe polti. Pege, ogerci, mozolji, spuščaji odpravijo se v 14 dneh, za kar se jamči ter se denar vrne, ako ne pomaga, prepričajte se torej z uporabo. Redno gojenje kože ni ničemernej, temveč

zapoved dostojnosti.

Cena lončku gld. 1.50, tuji Pompadourino mleko se rabi namesto poudre, se dobro prime, je svetno sloveča gld. 1.50, Pompadourino milo proti razpokanim rokam, karten 3 ko made 90 kr., Pompadourino poudre gld. 1.25.

Orednja razpečevalnica Rix-a izdelkov Wilhelmine Rix Dr.-Witwe Söhne, na Dunaju II., Praterstrasse 16, I. nadstropje, Rixhof in v lekarnah.

(2119-8)

Na prodaj

je v nekem večjem mestu na Kranjskem

velika hiša z gostilno

s prenočiščem, velikim gostilniškim vrtom, potem vrtom za zelenjavo in sadje, kegljiščem, ledenico, hlevi in hrami. Zaradi preselitve se proda vse to po zelo ugodni ceni. — Več se poizvê v zavodu za posredovanje pri prodajah zemljišč A. Kališ-a v Ljubljani, Prešernov trg.

(2722-1)

Izdelovanje perila

Na debelo! za gospode, gospé in otroke. Na drobno!

Prevezemajo se opreme za neveste.

Ustanovljeno leta 1870.

(2158-18)

I Cena in blago brez konkurence!

Centriki v nemškem, slovenskem in italijanskem jeziku

Prevezemajo se opreme za novoročence.

Za brezhiben kraj in najsolidnejšo postrežbo jamči trdka

C. J. Hamann v Ljubljani

zalagatelj perila več c. kr. častniških uniformovališč in uniformovanja v naši c. in kr. vojni mornarici.

Štupa za prašiče

ali svinjski hranilni redilni prašek.

Najboljše varstveno in dijetelčno sredstvo za prašiče.

I zavo 25 kr., 5 zavojev I gld.

Priporoča, prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

lekarna Trnkóczy v Ljubljani

pri rotovžu, zraven mestne hranilnice.

Gostilna se išče v najem.

Ponudbe na upravnistvo „Slov. Naroda“.

(2707-2)

P. n.

Svoj bogato ilustrovani žurnal nakičenih

(2302-15)

ženskih klobukov

razpošiljam poštine prosto in zastonj.

Henrik Kenda v Ljubljani.

Najnovejše pesni A. Aškerc-a (Gorazd).

V naši zalogi so ravnokar izšle:

Lirske in epske poezije

napisal

(2705-4)

A. Aškerc.

196 strani. Cena broširanim gld. 1.30, po pošti gld. 1.35. Cena elegantno vezanim gld. 2.—, po pošti gld. 2.10.

Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

založna knjigarna v Ljubljani.

Največje skladišče

raznega semena

n. p.: nemške, štajerske, inkarnat, turške in travniške detelje, raznih vrst pesnega semena, splošno znano kot najboljša krma za živino; travnega semena za suhe, mokre, peščene in glinovite travnike; velika izbira semena za salato, kumare, peteršilj, zeleno, sladki grah, fižol in vse druge vrste semena za zelenjad. — Proseč mnogobrojnega poseta

(2018-21)

Peter Lassnik.

Moderci

izvrstne façone, najboljši izdelek

(2220-16)

najceneje pri

Alojziju Persché

Pred Škofijo 22, poleg mestne hiše.

Carbolineum

stavbinski in alabaster-

mavec

ponuja najceneje

Adolf Hauptmann

v Ljubljani.

Prva kranjska tovarna oljnatih barv, firneža, laka in kleja.

(2710-1)

Zahvala in priporočilo.

Zahvalivši se najlepše za dozdej mi izkazano zaupanje, usojam se naznaniti, da sem ustanovil zdaj

v Parnih ulicah

lastno novo delavnico v večjem štilu

ki je opremljena z najnovejšimi pomožnimi stroji in more ustrezati popolnoma vsem tehničnim zahtevam ter prosim, ker imam na razpolago izbrane delavske moči, da se me tudi nadalje počasti z naročili; posebno se priporočam za dobavo zidovnih vezij, vijakov, strojnih delov iz kovanega železa, vratilnih oknic, katere jedino jaz izdelujem tukaj, potem za finejša umetna ključarska dela, kakor vrata, ograje za balkone, terase, stopnice, grobe, vrtove in komunije, križe in figure za stolpe, dalje za svetilke, lestence, hišno opravo iz kovanega železa, predstreške, izveske ter druga konstrukcijska dela.

Prevdarki stroškov in risarije brezplačno in poštine prosto.

(2641-6)

S spoštovanjem

Ivan Spreitzer

stavbinski in umetni ključar.